

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Vsi so ga pozdravili z glasnimi klici, in v trudnem nepogumu, ki se je bil izza odhoda naselil med njimi, so se vsi veselili, da se zdaj vendar že enkrat pošteno "stepo". Preiskovali so puške ter nadomestovali stare igle-zapalnice z novimi. Ker so kuhali že dopoldne, so se zdaj zadovoljili s kavo in suhorjem. Prišlo je bilo povelje, da nihče naj ne leže spat. Na petnajsto metrov so razpostavili stražnje čete in poslali poljske straže tja do brega Aisne. Vsi častniki so bedeli okrog svojih ognjev. Ob nizkem zidu si v plesočih luči teh ognjev tuintam spoznal vezene in vrvičaste uniforme vrhovnega poveljnika in njegovega generalnega štaba, sence, ki so se plašno gibale semintja, tekale proti cesti in prisluškovale udarcem konjskih kopit, v smrtnem nemiru, ki je navdajal vse zaradi usode tretje divizije.

Okoli ene zjuraj so postavili Maurica na osamljeno stražnje mesto ob robu slivnjaka, ki je ležal med cesto in reko. Noč je bila črna kakor v rogu. Ko

V BLAG SPOMIN
DEVETE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENE IN SKRBNJE MATERE

Mary Leben

ki je zatimila svoje trudne oči dne 31 avgusta 1940.

Devet let v hladnem grobu ljubljena mati že mirno spi, pa teh devet let, draga mama, nam spomin na Vas niso zbrisala.

Vaše srce zlato našlo je počitek, kjer ni trpljenja ne skrbi. Bog daj Vaši duši blagi večni mir in sveti raj.

Žalujoci ostali:
VICTOR LEBEN, sin;
MARY, sinaha;
JOHN in ADOLPH, vnuka
Cleveland, O., 31. avg. 1940.

Tudi ribcam je bilo vroče v teh pasjih dnevih. — Ralph Bailey iz Ludlow, Miss. razvažalec ledu, se je redno vsak dan te silne vročine ustavljal pri Fuller umetnem ribniku in odložil v ribnik pol tona ledu, da je na ta način ribam lažjal hudo vročino. Al Fuller, lastnik tega umetnega ribnika pravi, da je bilo s tem mnogo rib ohranjenih pri življenju.

je stal sam v moreči tihoti spečega polja, je čutil, kako ga grabi čuvstvo strahu, strašnega strahu, ki ga nikdar prej ni poznal, in ga zdaj ne more premagati; vrtipetal je od srda in sramu nad seboj. Okrenil se je bil, da se pomiri s pogledom na ognje taborišča, toda majhen gozdič mu jih je zakrival, in vse naokoli se je širilo z golj morje teme. Le čisto v dalji se je svetlikalo še vedno nekaj vouzierskih luči: prebivalci, obveščeni o bližajočih se dogodkih, so trepetali ob misli in prejkone niso bili legli spat. Kar ga je pa do kraja obilo z ledeno grozo, je bilo to, da ni ni videl muhe, ko je dvignil puško k licu. Nato se je pričelo najstrašnejše čakanje.

Vse njegove sile so se bile združile v sluhu, njegova ušesa so prisluškovala najneslišnejšim šumom in so bila naposled polna hrumečega ropota. Žuborenje daljne vode, lahno šuščenje listja, skok žuželke se mu je pretiraval do ogromnega truseca. Ali to ni bil galop konj? In to — ali ni grmeče drdranje topništva, ki se bliža tam doli od spodaj naravnost proti njemu? Ali ni slišal na svoji levici tajnega šepetanja, napol zadušeni glasovi? Morda je to prednja straža, ki se plazi po temi ter pripravlja nenaden napad? Trikrat je že hotel ustreliti, ter dati znamenje k alarmu; strah, da se ne bi varal in osmešil, je še povečal njegovo tesnobo. Pokleknil je bil ter pristonil levo ramo k drevesu. Zdelo se mu je, da so pretekle tako cele ure in da so ma pa je izgubil njegov strah, ga pozabili tu, armada pa se je umaknila brez njega. Nenadoma je na cesti, ki je dobro vedel, da leži blizu dvesto metrov od njega, razločil umerjeno stopanje prihajajočih vojakov. Takoj ga je navdala gotovost, do so to čete, pričakovane s toliko nestrpnostjo in da vodi general Dumont Bordasovo divizijo nazaj. V tem trenutku so ga zamenili; predpisana ura njegovega straženja je bila pretekla.

Zares tretja divizija se je vračala k taborišču. Olajšanje je bilo nepopisno; tado podvojili so vsaktero opreznost, kajti došle vesti so potrjevale vse, kar so memili, da vedo o bližanju sovražnika. Nekaj zajetih ulancev, zavutih v svoje plašče in mrko strmečih pred seboj, se je branilo govoriti. Dan je prihajal s svinčnim somrakom deževnega jutra, in pričakanje,

še vedno ničesar. In trudnost je prišla, in tudi dvom. Porogljivci so se pričeli norčevati iz generalov: morda so videli njih sence na zidu. Sklenili so, da jim nakupijo kuka. Lepi pavilije to, da takole vzemirjajo vso vojsko, če ni ničesar! Neki dovtipnej je zaklical: "Torej je zopet tako kakor doli pri Muhlhausenu?"

Ob teh besedah se je Mauricu skrčilo srce v tesnobnem spomenu. Spominjal se je tistega abotnega bega, tiste panike, ki je bila napodila 7. zbor, ne da bi se deset milj naokoli pokazala nemška glava. In ista historija se je imela začeti zdaj

iznova, to je čutil z jasno, popolno gotovostjo. Ker jih sovražnik štirindvajset ur po praksi pri Grand-Pre-u ni napadel, so morali huzarji trčiti enostavno le ob poizvedovalen oddelek konjenice. Glavne čete so bile pač še daleč, daleč, morda dva dnevna marša od njih. Mahoma ga je preplašila ta misel, ko se je spomnil izgubljenega časa. V treh dneh niso bili napravili več nego tisti dve milj od Contreuve do Vouiersa. Dne 25. so bili ostali armadni zbori odšli na sever, češ, da se založe v živil, in zdaj, dne 27. se pomikajo na jug, da sprejmo bitko, ki jim je nihče ne ponuja.

Še vedno si niso upali kuhati, zopet so se morali zadovoljiti s kavo in suhorjem, kajti so ponavljali, da se oplodne "stepo," čeprav niso vedeli zakaj. Pravkar so bili poslali k maršalu adjutanta, da pospeši prihod pomožnih čet, ker je bilo bližanje obeh sovražnih armad čimdalje gotovjše; in tri ure kasneje je jezdil drug častnik galopoma v Chene, kjer je moral stati glavni stan, tako zelo je bil nemir narastel vsled novih vesti, ki jih je prinesel vaški župan, češ da je videl v Grand-Pre-u sto tisoč mož, dočim se drug sto tisoč pomika proti Buzancy-u.

Bilo je poldne, in še vedno se ni pokazala živa pruska duša. Bilo je ena in dve popoldne —

Se pridno pripravlja za težko nalogo. — Šestnajstletna Shirley May France iz Massachusetts se pridno pripravlja in trenira v Dover, Anglija za težko nalogo, ko bo poskusila preplavati Angleški kanal (Rokavski preliv).

kor vihar, ne gledaje na zapreke. "Zdaj je po nas", je obupno dejal Jeanu, kakor da je v naglem, kratkem žarku jasno spoznal ves položaj. Nato, ko je ta debelo pogledal, kakor da ga ne more razumeti, je nadaljeval poglasno, mereč na generala: "Bolj neumni so nego slabi, to je gotovo, in tudi sreča jim ni mila. Ničesar ne vedo, ni izvršiti le genijalen vojskovodja z dobrimi vojniki in s pogonni načrta, niti misli, niti jim ne jem, da bi hodil naravnost ka-

pride srečen slučaj na pomoč.

For A Labor FREE LABOR DAY!

More Tender • More Delicious MACARONI

Bolj mehki, bolj okusni, bolj slastni MAKARONI

Poslajte jih nazaj v šolo v dobrem obuvalu!

Pri nas dobite fino in trdno obuvalo za vaše šolarje, za dečke in deklice. Cena je samo \$3.45 in več

ZASTONJ!

Damo šolske zvečke s silko vašega priljubljenega filmskega igralca in svinčnike.

Acrobat

Mi imamo obuvalo najbolj znanega izdelka, kot RED GOOSE in ACROBAT

MANDEL'S SHOE STORE
6125 ST. CLAIR AVE.
(v Lauschetovi hiši)

Singer šivalni stroj

znan po vsem svetu, je najkoristnejše in najtrajnejše darilo ženi, materi, hčerki ali prijateljem. Na izbiro imamo vse električne in ne-električne modele. Šola za šivanje z vsakim nakupom novega šivalnega stroja.

Pri nas dobite tudi kompletno prenovljene rabljene šivalne stroje od \$9.75 naprej. Popravljamo vseh vrst šivalne stroje. Vse delo je garantirano. Oglejte si našo trgovino, ki je napolnjena z raznimi predmeti in potrebščinami za šivanje in gospodinjstvo.

SINGER SEWING MACHINE CO.
1016 EUCLID AVE. Telephone: MA 5507 - 5508 - 5509

OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK
1146 E. 61. St. HE 2730

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.
6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

—AND THE WORST IS YET TO COME—in najhujše šele pride

G. WHISKERS